

1 Het portiek

Jacco ruikt het al. Zonder dat hij de voordeur opendoet, ruikt hij al dat er tegen de deur is gepist. Dat gebeurt nou altijd.

Zijn buurjongen Junior staat elke avond in het portiek te plassen.

Alsof hij thuis geen wc heeft. Eerst staat hij wiet te roken en dan te pissen.

Jacco's moeder heeft al heel vaak gevraagd of hij ergens anders kon gaan staan. 'Het is toch ook mijn portiek? Ik mag doen wat ik wil', is steeds zijn antwoord.

Jacco's moeder weet natuurlijk dat op straat plassen verboden is. Ze kan de politie bellen, maar ze wil geen ruzie met Junior en zijn grote broers. Die Antillianen hebben zo'n kort lontje.

Sinds kort zet ze daarom elke avond een emmer water klaar met een beetje sop. Jacco *giet* elke ochtend, voor hij naar school gaat, die emmer leeg over de tegels van het portiek.

Ook nu weer. Plens, de hele inhoud van de emmer komt in een keer in de hoek terecht.

Zo, nu stinkt het tenminste niet meer.

Sjaak, de oude overbuurman, staat lachend toe te kijken. Goed zo jongen, houd de stoep maar schoon, lijkt hij te denken. Sjaak hoort bij de buurt. Hij woont er al heel lang. Veel langer dan zijn moeder en hij, weet Jacco.

Sjaak heeft een klein winkeltje. In zijn etalage liggen een paar houten beeldjes, kaartspelletjes met geheimzinnige Chinese tekens erop en wat boekjes met vergeelde *bladzijden*. En niet te vergeten een opgezette eekhoorn en een opgezette kat. Die zijn allebei opgezet door opa Piet, Jacco's overgrootvader.

Jacco's moeder heeft ze een keer aan Sjaak gegeven. Zo van: misschien verkoop je ze wel. Maar de etalage is al jaren niet veranderd. Jacco ziet ook nooit iemand naar binnen gaan in het kleine winkeltje. Waar die Sjaak van leeft?

Sjaak woont ook in de winkel. De toonbank is zijn tafel, voorbij de toonbank heeft hij een keukentje en daarachter staat zijn bed. Jacco ziet hem 's avonds wel eens in zijn bed zitten, met een lamp aan.

Jacco zwaait naar Sjaak. Die zwaait terug. Dan stapt Jacco op zijn fiets en rijdt naar school. Hij heeft al een vakantiegevoel. Vandaag hoeft hij alleen maar zijn boeken in te leveren. Morgen nog z'n rapport ophalen en dan ... vrij!

2 Sjaak

Fluitend fietst Jacco naar huis. Over een paar dagen zit hij lekker op de Veluwe. Weg uit dat stomme West. Vroeger was het er leuk, maar nu ... geen enkele vriend heeft hij er meer. Allemaal zijn ze verhuisd, alleen hij niet.

Hij woont nu midden tussen de buitenlanders. En die Marokkaanse jongens, of waar ze ook vandaan komen, die *deugen* niet, dat weet Jacco gewoon. Die jongens hangen maar wat rond op straat of rijden rondjes op opgevoerde scootertjes. Ze verpesten alles en maken iedereen bang. Wat hem betreft mogen ze allemaal het land uit. Dan wordt het weer leuk op straat.

Wat is dit? Jacco schrikt zich rot. Hij ziet politiewagens en agenten. Voor de winkel van Sjaak is een groot laken gespannen. Hij springt van zijn fiets en loopt op de winkel af. Ver komt hij niet, want een agent houdt hem tegen. Maar Jacco wil weten wat er aan de hand is.

‘Ik woon hier tegenover’, zegt hij. ‘Ik ken meneer Sjaak goed. Vanmorgen hebben we nog naar elkaar gezwaaid. Wat is er gebeurd? Alstublieft, zeg het me.’

Hij kijkt de agent angstig aan. Die kijkt om zich heen. Hij ziet alleen maar buitenlanders staan. Turkse en Marokkaanse mannen. Jacco is de enige Nederlander.

'Geld, jongen', zegt de agent. 'Ze wilden geld hebben. Maar dat had die arme man niet. Toen hebben die hufters hem neergestoken. Een *dodelijke* messteek voor een paar rotcenten.' 'Nee, toch.' Jacco krijgt tranen in zijn ogen. Tranen voor Sjaak, arme oude Sjaak. En ook tranen van woede. Wat een shit!

'Gaat het?' De agent kijkt hem vriendelijk aan. Jacco knikt. Hij wil meer weten. 'Wie hebben het gedaan?' 'Twee mannen. We hebben ze gelukkig te pakken. Meer zeg ik niet.' 'Buitenlanders?', vraagt Jacco zachtjes. Hij ziet dat de agent voorzichtig met zijn hoofd knikt: Ja. Zie je wel, denkt Jacco.

3 Bijna ruzie

Die avond praten Jacco en zijn moeder over de buurt. Ze zijn het *totaal* niet eens met elkaar. Jacco wil graag verhuizen, weg uit de buurt, en zo gauw mogelijk.

Zijn moeder zegt dat het niet kan. Dat ze blij moeten zijn met hun huisje. 'Het is toch hartstikke mooi hier? Een grote kamer, drie slaapkamers, een tuintje op het zuiden, wie heeft dat?'

'Ja, maar er wonen hier alleen nog maar buitenlanders. En ik heb een hekel aan die mensen!' 'Een hekel!', roept ze uit. 'Doe niet zo stom. Je kent die mensen niet eens. Hoe kun je nou een hekel hebben aan mensen die je niet kent? Jacco, schaam je! Buitenlanders zijn ook mensen die ergens moeten wonen. Toevallig wonen er veel hier. Maar daarom ga ik niet weg uit mijn huis. Ik denk er niet over.'

'Mam, de buurt is niet meer veilig. Al die stomme Marokkanen. Die jongens die in groepjes mensen staan te treiteren. En je weet toch wat er met Sjaak is gebeurd vandaag.'

'Ja, natuurlijk. Dat is vreselijk. Maar neem me niet *kwelijk*, in de rijke buurten is het veel minder veilig dan hier. Daar valt veel meer te stelen.'

'Maar die Marokkanen en Turken horen hier niet. Ze moeten het land uit', vindt Jacco.

‘We hebben ze nodig’, zegt zijn moeder. ‘Weet je dat we nu al mensen tekort komen om zieken en bejaarden te verzorgen? Dat wordt over een paar jaar nog veel erger.’

‘Mens, je verstaat ze niet eens. Ze praten niet eens fatsoenlijk Nederlands.’

‘Dacht je dat al die Nederlanders die vroeger naar Amerika en Australië zijn gegaan meteen Engels praatten? Nee, hoor. Die bleven ook heel lang Nederlands spreken. Zo gaat dat altijd bij mensen die emigreren.’

‘En die Antillianen van hierboven dan? Vind je het niet erg meer dat ze onze portiek elke dag smerig maken? Ze werken niet, blowen bij het leven en maken er een troep van.’

‘Ja, ik vind dat heel erg. Maar we hebben dat toch goed opgelost? Elke dag een emmer water en de troep is weg.’

‘Jezus, mama. Het lijkt wel of jij het hier het mooiste plekje op aarde vindt.’

‘Joh, ik houd van Amsterdam. Ik woon hier dicht bij mijn werk. We kunnen lekker in het tuintje zitten. En ik heb mooie herinneringen hier.

Je vader en ik zijn samen in dit huis begonnen, alles hebben we mooi opgeknapt, jij bent hier geboren, papa is hier *overleden*.

Ik wil hier echt niet meer weg. En al die buitenlanders vind ik juist wel leuk.

Ga jij nou maar lekker een paar weken naar tante Pit en oom Jan op de Veluwe. Daar zijn geen Turken en Marokkanen. En praat maar eens met opa Piet. Vraag wat hij ervan vindt om alle buitenlanders het land uit te zetten.'